

sig paa den Maade, han har betegnet, igjennem Skove, kræver 9 Mk. pr. Favn Brænde i Transport, det vil sige for at tage det paa Jernbanen og levere det i Kjøbenhavn, hvor det igjen skal tages paa Ase, saa kan den ikke concurrere med Vognmand, thi naar en Vognmand fra Kjøbenhavn paa den Tid, som man kalder den høje Aarstid, hvor han ikke veed, hvormed han skal beskæftige Heste og Vogne, kører til det Sted, hvor Brændet staaer, og bringer det til den Mand, der skal bruge det, saa vinder han derved paa hvert Endemaal i Skoven 5 Mk. og her i Kjøbenhavn 2 Mk. 8 Sk. til 3 Mk., altsaa maa Jernbanen, hvis den skal drage Transporten til sig, sætte Prisen meget lavere. En Opmuntring til at lægge Banen om ad Frederiksborg vil saaledes ikke være af megen Betydning; derimod er der en anden Opmuntring, som ligger meget nærmere, nemlig til at lægge Jernbanen omtrent Vesten for den nuværende Landevei og høje den igjennem Karlebo Skov henimod Fredensborg og derfra til Helsingør; derved vilde alle de, der skulle køre paa denne Jernbane, ikke komme til at køre over en $\frac{1}{2}$ Times Omvei for at hente Brænde. Hvis man nogen- sinde skal bringe Noget ud af den helsingørskke Jernbane, maa man søge at bringe det dertil, at Veien paa den kan tilbagelægges i omtrent 1 Time eller højest 5 Qvarter, men dersom den bliver lagt den anden Vei omkring, som det ærede Medlem har foreslaaet, saa kommer man til at bruge henved 2 Timer, dersom man skal have nogen Nytte af de Vei, man kører. Jeg troer derfor, at dette er et Punkt, der meget nøie maa overveies; det ligger imidlertid meget mere til de Personer, som skulle være Entreprenører for Jernbanen, end det ligger til os. Saa snart Staten kan være fuldkommen frigjort for enhver Indskyldelse, som dette Anlæg vilde komme til at udøve paa Indtægter og Udgifter ved den sjællandske Jernbane, og denne maaskee endog faae en større Omsætning derved, saa kan det jo væsentligt være det Samme, enten den bliver lagt den ene eller den anden Vei, men naar Staten derimod er stillet saaledes, at dens Tilflugt til den sjællandske Jernbane kan blive større eller mindre, efter som den helsingørskke Bane drives mere eller mindre

gunstigt, saa er det vigtigt for Staten at arbejde hen til, at den helsingørskke Jernbane bliver lagt i en Retning, der gjør det sandsynligt, at den vil give det største Udbytte. Der er een Omstændighed, som det er af allerstørste Vigtighed at tage i Betragtning ved Behandlingen af det foreliggende Lovudkast, og det er den kjøbenhavnske Befolknings Maade at leve paa Landet, og de Midler, den har til at skaffe sig et sundere, friere og behageligere Opholdssted. Naar man har forsøgt nogenlunde at følge Strandveien med sin Jernbane, saa har man gjort det, fordi man vil have Indtægt af den Befolkning, der boer der, men den samme Betragtning vil med langt større Nytte kunne gjøre sig gjældende med Hensyn til den øvrige Banestrækning. Saa snart der bliver lagt en Jernbane fra Kjøbenhavn til Helsingør, som gaaer igjennem en befolket. Strækning og nogenlunde følger det Terrain, som endnu ligger smukt mod Havet, saa vil i en meget væsentlig Grad den mere velhavende Befolkning, der nu bliver i Nærheden af Klampenborg, forsvinde derfra og flytte længere bort. Der er vistnok Ingen, uden at han jo vil være enig med mig deri, at det, der søges af den mere formuende Deel af Befolkningen, som boer paa Landet, det er Skjønhed og Censomhed; der er vistnok dem, der ville have Klampenborg, men de fleste ville dog til daglig Brug helst være borte derfra. Dersom man stiger nærmere ned til Stranden, end jeg her har omtalt, saa vilde man kun have Befolkning paa den ene Side, og man vilde tillige i denne Strækning komme ud af den skjønnede Deel af Landskabet; thi der er Stranden flad. Dersom man derimod bliver nærmere inde ved Landeveien, høier mere hen imod Fredensborg og kommer nærmere til Helsingør, saa bliver man i den Deel af det nordre Sjælland, som giver den største Udsigt til at blive fyldt med skjønnede Landhuse, og faaer en Befolkning, der, medens den om Sommeren boer behageligt og sundt, ved Hjælp af Jernbanen kan søge til Kjøbenhavn til sin daglige Beskæftigelse. Helsingør bliver derved en Forstad for Kjøbenhavn, og jo kortere en Forbindelse man kan skaffe tilveie mellem Helsingør og Kjøbenhavn, desto bedre er det. Naar det ærede Medlem ogsaa haaber, at denne Jern-